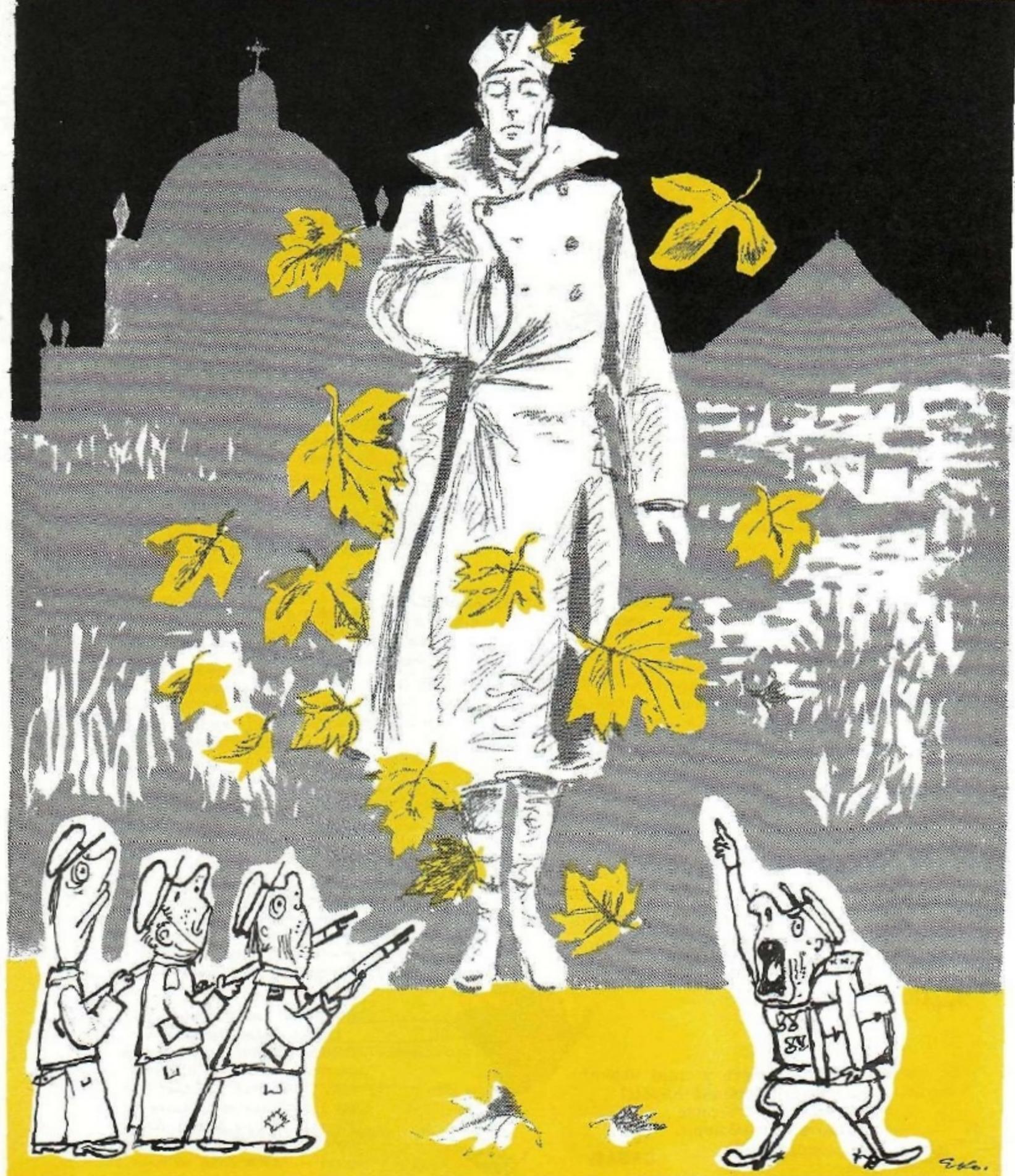

ЛІС МИКУЛА

Листопад 1960

Шім 25 к. Рік 10.

ЛИСТОПАД

— Стільки років його розгрілюєте, а він все ще живий!!!...

Листопадове Мистє

Екові

Зідхни щераз — історія уже.
Блакитний дим, реальна тінь.
Ти чуеш — вороний ірже,
Твій нереальний кінь.

Щороку падає тодішній лист,
Найперший, що його підніс
Із шостої ти гімназист,
Небільший сам за кріс.

Все відійшло — та трудно відійти
Від дня, як ти на кулі біг,
Щоб світ увесь перемогти, —
Але не міг.

О вистачить і віршів, і промов
із самостійних всіх естрад,
Щоб вимріяти дійсність знов —
Твій Листопад.

Хіба не журно? Завжди кряче крук,
Той невмирущий, рідний той,
Що вірно добавляє мук —
За упокой!

Глядиш у дзеркало. Ах, не гляди!
Ти знаєш. Навкруги поглянь;
Жовтіють і цвітуть сади
В обнові проминань.

Налий-но юність у старі чарки!
Чи бачиш? Вороний прибіг!
Яке солодке і терпке
Питво з тамтих доріг.

БАБАЙ

"Вареникові Клуби"

Майже одночасно з'явилась у двох наших щоденниках, "Америці" й "Свободі" стаття пана І. К-ч, що інформує українське громадянство про новий наш здобуточок, так економічний, як і духовий. Отож в будинку української католицької школи ім. Івана Хрестителя в Ньюарку відкрито першу на цій вільній землі українську фабрику вареників. Заїсталовано спеціальні машини, які виробляють кожної п'ятниці 2,500-3,000 вареників, покищо без застосування атомічної енергії.

Ця масова вареникова продукція почалась з ініціативи Комітету Українських Жінок при парохії св. Івана Хрестителя, а весь дохід із розпродажу йде на фонд будови нової греко-католицької церкви в Ньюарку. Пан І. К-ч, що сам спостерігав виробництво вареників, зауважив... "що ця жертвenna праця робиться спокійно, солідно, бо це на Боже діло". Автор не хоче виявити імен Вш. Пань, які пустили фабрику в рух, бо... "наша церква вчить, що "імена їх, Господи, Ти знаєш!"

Ми не відмовляємо заслуг у Божому і національному ділі Вш. Комітетові, хочемо тільки зауважити, що воно не так важко працювати для добра Церкви Й України, коли ти собі стоїш, заклавши ручки, а штудерна машинерія ліпить за тебе вареники... Що є основне в цій афері, це те, що наша індустрія розбудовується! Досі ми мали лише "Титанієві Клуби". Тепер ще матимем "Вареникові".

Хроніка одного міста

Рік 1955. Влаштовано три Листопадові академії через те, що було забагато про мовців.

Рік 1957. Влаштовано дві Листопадові академії, бо наші партії не могли погодитись на одного промовця.

Рік 1959. Влаштовано одне Листопадове свято — всі партії погодились на одного промовця.

Рік 1960. Не було жадного Листопадово-го свята — не могли знайти промовця...

Хіба забули?..

Преса повідомила, що в цьому році Шведська Академія не признала нікому нагороди Нобеля за мир. Як же це так? А про найбільшого миротворця всіх часів і всіх народів, Нікіту Хрущова — хіба забули?..

Обережно, але бистро!

На Пластових Вечерницях у Народному Домі в Нью Йорку не було, звичайна річ, алкоголю. В буфеті продавали лише чай, соду і кока-колу. Так само ніхто з пластунів і сеньйорів не заглядав до бару "Ліс Микита". Це — факти! Але яким чудом половина публіки виходила з вечерниць 15-я — цього ніхто не може зображенути!

НОВИЙ ПРЕЗИДЕНТ

ПОВИБОРЧА САЛАТКА

Українці — то вже такий зроду-віку "пеховний" народ, що як тільки за ким стоять, на когось голосують, — то такий мусить обов'язково програти, і то-гуртом і детайлічно!

Так було у двох світових війнах, — і всі ми про це знаємо, і нишком зітхаемо. Тому наші сусіди бояться нашого "приятельства" і не хочуть, щоб ми за ними стояли, бо тоді — напевно програють!

Тому перед виборами панувала думка, що виграє той кандидат, за яким не будуть голосувати українці...

І хоч велика більшість українців була за Ніксоном, — то багато воліло голосувати за Кеннедім, мовляв — "нехай він програє, — добре йому так! — нехай не бігає за дівчатами по Вашингтон!"...

Деякі родини "благорозумно" поділилися на дві партії, мовляв, — "всюди добре приятеля мати!"...

Деякі мали претенсії до Нікса за те, що він обіцяв боронити західніх кордонів Польщі, — але нічого не заявив про західні кордони України!..

Вправді Гертер змісця здементував цю заяву Нікса, як недійсну і таким чином значно остудив запал поляків до Нікса, — та цим він зовсім не потішив українців... Поляки хоч мають цю потіху, що Джек Кеннеді є швагром польського князя Радзівілла, — значиться оба кандидати сильно заангажовані по польській стороні.

А українцям залишилася на пам'ятку знимка пані Пет Ніксон з українкою в Чі-

Чіка. Вибори мали ще той добрий вплив, що в наших національних барах відходила не тільки "висока політика", але теж і горілка, пиво та інші "коктейлі", чим значно збагатився наш стан посідання, бо бари-це головне джерело доходів багатьох наших товаристь.

Американці кажуть, що мали 8 літ гри на фортепіані, 8 літ гольфа, — а тепер буде 4 роки "бінго"...

Деякі наші старші люди, що пам'ятають ще вибори за небіжки Австрії, — зітхали за виборчою ковбасою та дриглями (холодцем), і пригадували собі, як то польські старости з Іхніми "пішпанами" старалися всімі нечесними способами нафабрикувати якнайбільше "хрунів" — "жеби Польща не згінела"!...

Автор цих рядків пам'ятає вибори ще в Австрії, потім на Великій Україні, в Польщі, Німеччині, — але такої несамовитої "виборчої коломийки", з чисто-цирковими виступами та з неповажними висловами, з мільйонами дивовижних листів і летючок, з такими "аргументами", як ціна одягів жінок кандидатів і де їх купують, з такою безглуздо перекручуваною на всі боки "пропагандою", — щоб тільки виграти вибори за всяку ціну, — мабуть годі найти на цій земній кулі, навіть якби шукав не тільки зі свічкою, але і з найбільшим рефлексором!

Справді — "найбільший шов на землі" — як чваниться американці, але чи є в тому який моральний сенс? Хіба той, що цілій світ-це великий цирк, тільки кловни нікак не можуть порозумітися між собою...

ВИБОРЕЦЬ.

Б. НИЖАНКІВСЬКИЙ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

— Хто це, Олесь?
— "Люди такі, як ми!"

Коли грецька Киркея, завдяки чарів силі, товаришів Енея перемінила в свині — це була, дійсно, революція.
(Честертонова дедукція.)

Зате, коли достойний той, чи інший пан — до критики енергійний, до роботи — алергійний, менеджер, професіоналіст, чи дженітор, чи журналіст, літературний коректор, чи всемогучий директор, бізнесовий спеціаліст, чи національний соціаліст, консолідуючий спекулянт, чи об'єднуючий диверсант; чи той — на нових позиціях зі старокрайовим патентом, чи на старих реквізіціях із новозмонтованим ц-е-н-т-р-о-м чи взагалі сучасна загублена людина в американській Україні, — коли ж ті всі панове з понадпартійних, вищих шпилів і безвідповідальних стилів, із кожним днем (це не обмова), хоч і без чарів допомоги змінюються в безроги, такий процес, —

це еволюція!

Прогрес!!

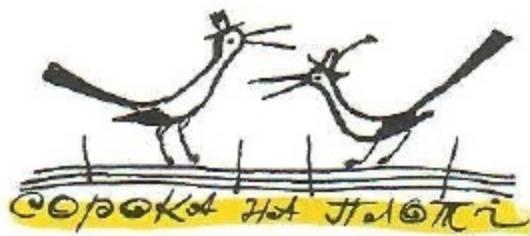

Найбільш революційний спорт у світі це теніс — літають самі ракети. українські спортовці нашої доби в стадіоно еволюції увійшли, вони сьогодні чи завтра гратимуть лише в карти.

Революція в письменника добі — це ВОЛИНЬ (Так чується мені). ... Еволюція ж таке наброїть, ЧОГО І ВОГОНЬ НЕ ЗАГОУТЬ.

Лисичка

— Найбільше патріотичним містом у ЗДА є далі Філаделфія, бо тут ще далі сперечаються наші патріоти, хто має сказати промову на Листопадовому святі.

— Тримаючись азбучного порядку, Український Конгресовий Комітет запротестував в Об'єднаних Націях проти колоніального поневолення України Москвою аж після Канади, Китаю і Філіппін.

— З Канади повідомляють нас, що там тепер проходить велика революція: мельниківські бандерівці усувають з УНО мельниківських-мельниківців.

— В Пітсбурзі говорять, що це "Українська Народна Поміч" помогла тамошнім "Піратам" здобути цього року світове мистецтво в бейсболі.

— Заступник головного предсідника УНСоюзу, п. Йосип Лисогір, відвідав Рідний Край, був у Львові і в Києві, на жаль не зорганізував там для Союзу ні-одного члена.

— Тодісь Осьмачка дістав амер. громадянство, що получилось з його великим суспільним авансом — він став "дженітором" в будинку ЗУАДК-у в Філаделфії.

— Поет-модерніст Юрій Тарнавський заявив, що в українській поезії він визнає та респектує тільки себе і свою дружину Калину.

— Виступаючи на Осінній Зустрічі Лікарів і КЛК на Союзівці гуморист Ів. Керницький був такий "піднесений на дусі", що не міг зустрітись з мікрофоном...

— Mr. A. Луцький, новий менеджер Укр. Народного Дому в Нью Йорку, запишеться в його історії золотими буквами, якщо справді відремонтує всі "тойлети".

— З радістю довідуємося, що всі члени Українського Ловецького Т-ва "ТУР" вернулись до Нью Йорку живі й цілі по успішному мисливському сезоні в Гантері.

— Довідуємося, що до фантастичної картини Миколи Бутовича "Вовкулака" позував мистецтві проф. Іван Вовчук.

— Справжнього чуда довершив недавно о. д-р Сопуляк, якому вдалося витягнути Романа Купчинського з Нью Йорку, посадити в літак і завезти їх до Едмонтону!

У Дітройті, на Академії в річницю смерті С. Бандери оркестра СУМА відіграва торжественно мельодію "Ой, не ходи, Грицю, та вечерници". Кажуть, що це хтось із мельниківців підміняв оркестрантам ноти. Надто злосливи жарт, навіть як на мельниківців.

РОЗМОВИ

— Чого так зле виглядаєте, сусідо?

— Гризота, сусідо.

— Якого роду?

— Жіночого, сусідо, жіночого.

ЩАСТЬ ГІКАВОГО

"Заки він зумів висловити свої зізнання, — змінився політичний курс і це уможливило йому докінчити їх вже згідно з новою лінією..."
(“Шпількі” — Варшава)

Ознайомлюючи чужинецько-го туриста із пам'ятками Києва, провідник - студент університету повів його до однієї з церков. Після оглядин чужинець запитав свого провідника, чи він релігійний.

— Так, — відповів студент, — але не практикуючий.

— Ви, може, комуніст? — зауважив турист.

— Так! — відповів провідник і додав: "практикуючий, але не віруючий".

* * *

ВИБОРИ

— Ви не голосували?

— Пощо? Ми маємо свого президента!..

ПІСЛЯ ВІЗИТИ МІКИТИ

Советські газети повідомили, що на днях з'явиться друком велика книга-репортаж про другу тріумфальну поїздку до ЗДА глави радянського уряду, М. С. Хрущова. Написали її спільними силами радянські письменники і журналісти, щоб показати в правдивому світлі блискучі успіхи чемпіона світу — М. С. Хрущова на терені ОН, заперечити ту всю брехню і лож, якою обсипала його (М. С. Хрущова) продажна, капіталістична преса.

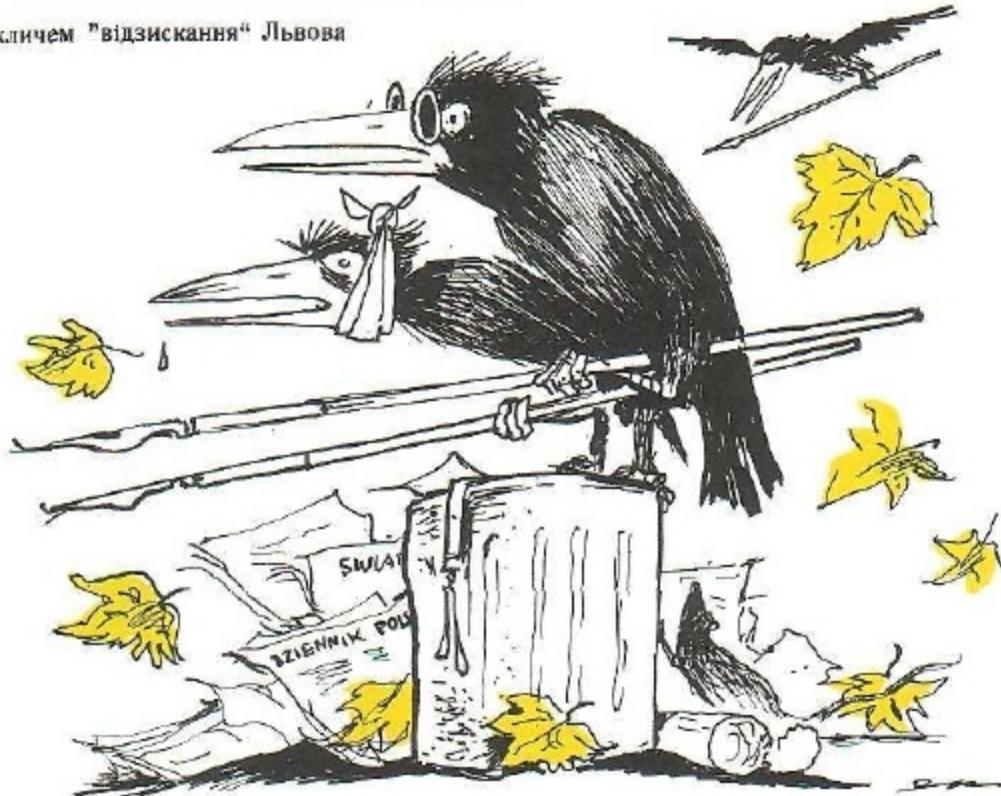
Книжка розоблачує підступні махінації палів війни й акул з Волл Стріту, що спровокували на вулицях Нью Йорку дікі сцені та погром робітничого клясу. Тисячі-тисячі народу, зокрема імігрантів із країн Східної Європи, горіли палким бажанням сердечно привітати дорогого Мікиту Сергійовича, поговорити з ним, почоломкатись, чи хочби діткнутися його трудящої руки... Ці люди масово вийшли на вулиці містагіанта з піснями, квітами і транспарантами, облягли всі закутини, куди проїджав глава уряду СРСР, але американські генштери в поліційній формі загородили доступ до нового потрійного кордону! Вони нахабно й безпardonно громили мирне населення, товкли палками, толпали кінськими копитами й тисячами заарештовували. Цей розділ книжки буде багато ілюстрований фотографіями, взятими з самих таки американських газет...

Не зважаючи на шикани й заборони Вашингтону, Пентагону і Ватикану, Мікита Сергійович все ж таки знайшов нагоду зустрітися та обмінятися думками з представниками працюючої інтелігенції, а саме з мільйонером Ітоном із госпою Рузельт, з якою мав приемну розмову "те-а-те".

Далі будуть показані в книжці світлі моменти тріумфу Мікити Сергійовича на форумі Об'єднаних Націй. Як відомо, глава радянського уряду запрезентував себе на Генеральній Асамблії гідно та достойно — як глибокий мислитель, блискучий дипломат і державний муж світового формату. Зате західноевропейські політики, зокрема амбасадор Злучених Держав, вели себе, як дикиуни і гулігани: верещали, лаялись, матюкували, товкли п'ястуками та чинили всяке безобразі. В дипломатичній огляді і в сальонових манерах дорівнював Мікиті Сергійовичу хіба лише один західній політик — прем'єр революційного кубинського уряду, д-р Кастро, за що Мікита Сергійович так палко його обіймав і цілуував у бороду, бо вище не міг сп'ятися на пальці.

В анналах організації Об'єднаних Націй золотими буквами запишеться той момент, коли Мікита Сергійович скинув з ніжки черевика і гаратає ним по лавці добру хвилю! І диво — черевик не розлетівся! Залишився цілий! Цим експериментом глава радянського уряду хотів показати, що артикули ширвжитку советської продукції не такі погані, як про це горлають капіталістичні писаки, що артілі випускають в

Конгрес Поліонії в Шикаго проходив під кличкою "відискання" Львова

Польські "Орлента"

третьому році семирічки продукцію тверді, як стебла соломи, то що ж тоді казати про їхні ракети?.. "А в нас ракети вискакують з-під конвеєра, як калбаси!" — сказав у своєму кінцевому слові М. С. Хрущов, чим сильно підняв на дусі советський народ,

який тепер і говорить: "Немає ковбас?.. Чепуха! Скорі йстимем ракети!"

І кер

ВІДГУК НА ПРОМОВУ ДІФЕНБЕЙКЕРА

— Діfenбейкер збрехав, що ми поневолені! Ми вільні! Рятунку!!!

Львівська фогема

ПАРНАС У ДЕ-ЛЯ-ПЕ

Щотижня у четвер каварні Де-Ля-Пе перевінювалися у свого рода малій український Парнас.

Малярі, письменники, музики, критики, журналісти, — вся ця братія приходила і засідала за окремими столиками, пила чорну каву і, оповита хмарою цигаретного диму, заводила свої розмови: чи то про актуальні мистецькі справи і події, чи то про нові творчі проблеми і заковини.

Хто читав свій останній вірш, хто давав свої до чогось критичні заваги, хто з тих гарячіших переводив за столиком "революцію поглядів".

За одним із столиків сиділа "12-ка". Так називала себе група наймодніших тоді, переважно початкуючих і мало ще відомих поетів і письменників. Чому ця група називала себе "12-кою"? Властиво ми ніколи їх не нараховували до числа дванадцять.

У цій групі "рей" водив найбільш уже заавансований поет і "рабін", як його називали, Анатоль Курдідик.

Пригадую собі, що тоді з'явилась була в "Комарі" карикатура на "12-ку": округлий стіл, а за столом дванадцять різних Курдідиків. Ця карикатура дуже озлобила інших амбітних членів "12-ки" і то слушно, бо деякі з них підтягнулися пізніше на видні в лі-

тературі місця. Це Богдан Нижанківський, Остап Тарнавський, Зенон Тарнавський, Василь Ткачук і інші.

"Духовим батьком" цієї групи був чомусь то Юліан Гірняк, професор математики. Людина великого розуму, але теж великий богеміст, хоч ніколи жадним літературним ремеслом не занимався. Був дуже малого росту і в гімназії прозвивали Його "Центиметер".

Прийшовши раз на зібрання "12-ки" він висловив таке застереження:

— Я знаю, що ви всі називаєте мене Центиметер, але тут мене так не кличте!

Патронування довго не тривало. Хтось таки вихопився раз з "Центиметром". Гірняк образився і більше на зібрання "12-ки" не приходив.

Новим "духовим батьком" став тоді Микола Голубець. Він знову ж надто часто уживав слова "смаркачі", "12-ка" якийсь час терпіла, а вкінці образилася і Моля на свої зібрання перестала запрошувати.

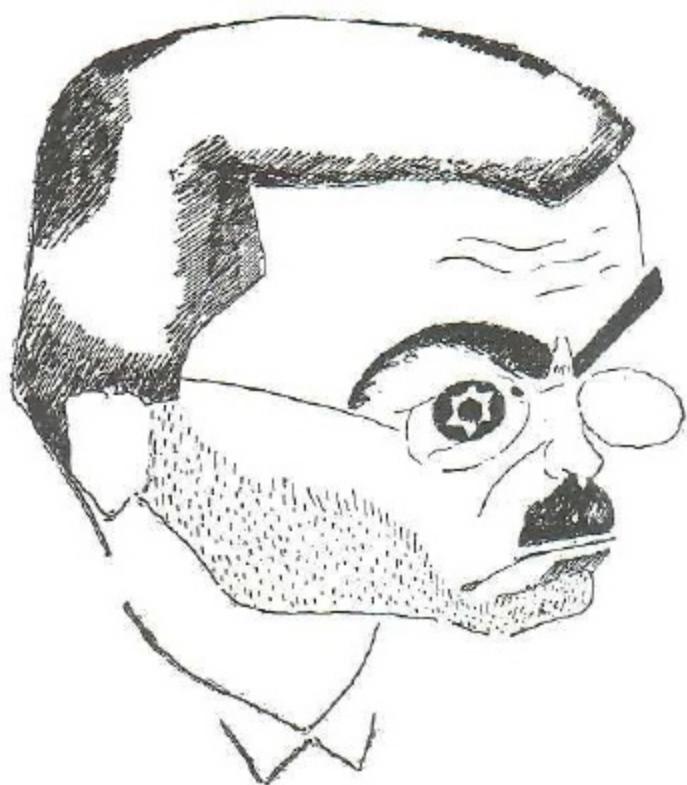
Вже до кінця існування лишилась група сиротою, без "духового батька".

Дещо пізніше прийшов раз до редакції до Голубця, один із членів "12-ки", Лазор Черевань.

Мольо "висипався" на нього і на "12-ку":

— де вам, смаркачі, до літератури! Вам бракує "ікри"!

3 карикатур Осипа Сорохтєя.

Др. Юліан Гірняк

Слово по слові — пішла дискусія. Вкінці Мольо махнув рукою:

— Що тут багато говорити! Ви, молоді українські письменники, як уся теперішня молодь, слабі духові, як і фізично.

— Чому фізично? — здивувався Лазор.

— Хіба ні? — доводив Мольо. — Ти, Лазоре молодий, а я вже підтоптаний, але я тебе, смаркачу, ще легко положив би на лопатки!

— Ей?

— Ей!

Голубець розгорячився, скинув блузу і почалося в редакції небувале видовище. Дужання представників старої і нової літератури.

Дужання довго не тривало, бо Лазор, хоч на-око менший і слабший від Голубця, все таки досить легко положив Моля "на лопатки".

Підвісся Мольо з долівки, обтрусила із себе порох і, поглянувши на Лазора вовком, сказав понуро:

— Е, не велика то штука положити українського письменника...

ЕКО

ЗВІДКИ ВЗЯЛИСЯ "КАВУНИ"?

Це було так:

Одного осіннього ранку заїхав подільський газда з цілим возом картопель до знайомого тернопільського міщанина.

Зашов у хату, — а там ціла родина сидить при ранній каві.

Гостинна міщенка просить газду до столу і наливає Йому горнятко кави.

— Дуже дякую, але я вже поснідав! — заявив скромно газда.

— А що Ви снідали? — питає цікава господиня.

— Кашу з молоком.

— Го-го! — підсміхається господар дому, — то Ви "кашоїд"! Чи Ви вже коли пили каву? Налийте разом з нами!

— Не турбуйтеся, я таки дякую за каву.

— Та чому? — питає господиня.

— А бо я "кавун", чи що, щоб пив каву? — вілкзакує газда, відплачується за "кашоїда".

І від того часу — пішло, як запалив! Тернопільських міщан стали звати "кавунами", бо вони на сніданок п'ють каву та насміхаються з селян, що зайдають рано кашу, стиранку, борщ чи калусняк.

Назва "кавун" поширилася на всіх "сладкіх міщан королівського, вільного міста Тернополя" і на це вже немає ніяковіснікої ради...

Але, але — чому я про це тепер пишу?

Ану, бо з'явилася довгоочікувана книжка про Тернопіль і околиці — "Шляхами Золотого Поділля", а в ній мій шкільні товариш, д-р Роман Миколаевич, загадав коротко, що тернопільських міщан називають "кавунами", — але не подав чому?

Тому я мусів вяслити добрим людям, — щоб слава не пропала...

Кавун

ТРИВОЖНИЙ ВИПАДОК

У Філадельфії трапилася недавно дивна подія, а почалось воно з того, що на вулиці Френкліна-Північ зустрілись два патріоти і між ними відбувся такий діялог:

— Дай, Боже, гаразд! Куди йдете, друже?

— Та йду до Зудаку і несусь довг — 100 доларів, за приїзд до Америки. Прислали улімнення, щоб відлати.

— Не йдіть і не несіть. Сховайте гроші в кишечку, або занесіть до Українського Банку.

— Якто?.. Чому?

— Ого! Вже по Зудаку!

— А що сталося?

— Зліквідували. Вже й зняли таблицю з будинку.

— Та що ви кажете?!

Патріот, що ішов віддавати гроші, так зрадів, що вже розганявся запросити побратима до Горожанського Клубу на чакку; як тут від 7-ої вулиці надбіг задиханий поет Сясьо Тарнавський, сталій урядовець ЗУАРК-у.

— Страйвайте, — сказав патріот-довжник, — ось іде редактор Тарнавський. СPLITAYMO Його, як насправді стоять справи з тим Зудаком.

— Окей, питайте.

— Мое поважання, пане редакторе!

— Привіт! Шо чувати?

— Чи це правда, що Зудак зліквідований?

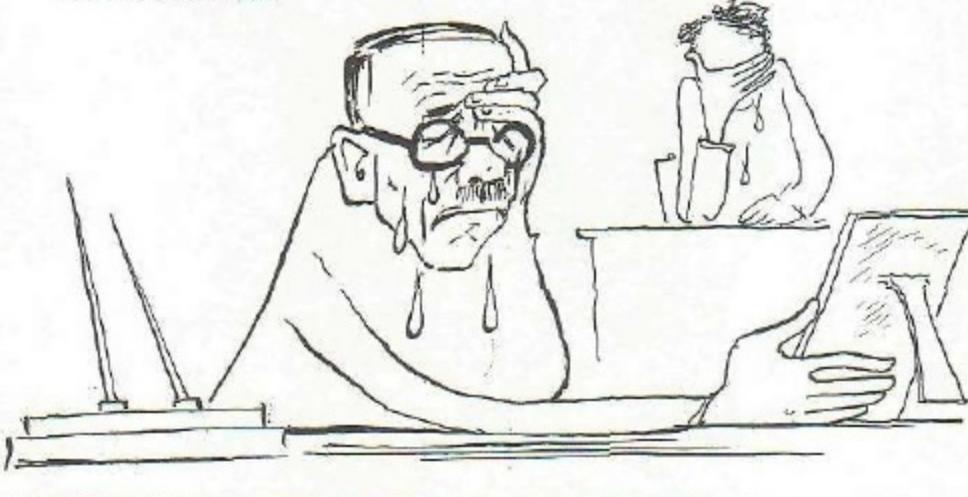
— Хто вам таке казав?

— Та, ось, пая добродій говорять буцімто вже і шильд зняли з будинку...

Шильд вітер зірвав і затаскав аж до погребника Коцюбинського. З того мабуть пішла чутка, що Зудак помер. В він живе, працює і далі терпеливо вичікує, коли патріоти віддадуть йому 80 тисяч заборгованості.

— А, то дуже дякую панові редакторові за вяснення, — сказав довжник сумним голосом. — Я якраз несусь свій довг до канцелярії... (К-р).

НАШІ ПРОГРАМИ

— Я мав таку чудесну зім'ку з Ніксоном для "Свободи"...

Вийшов з друку новий куховарський порадник

ОБМАНЩИК

Батько: — Що? Ти хочеш вийти за цього заміж? Та він сидів 15 місяців в тюрмі за те, що побив першу жінку!

Дочка: — От обманщик. А він же казав мені, що тільки три місяці.

(“Перець”)

МОЛОДИЙ ЛІКАР

— Чи є хто в ждалльні?

— Один чоловік.

— Пацієнт чи інтересент?

— Не знаю, але часто постогнує тяжко. Або дуже хворий, або ви йому багато винні.

ДУФТА В НЮ ЙОРКУ

Поет Богдан Ницканківський, що відвідав у жовтні ц. р. Нью Йорк, вернувшись до Дітройту, заявив таке:

— В нашому житті існує одна аномалія, яку обов'язково треба виправити: або перенести журнал "Ліса Мікиту" з Дітройту до Нью Йорку, або перенести бар "Ліса Мікиту" з Нью Йорку до Дітройту.

Коментарі

Люмумба, перший прем'єр Конга, опрокидуючи роблені йому закиди, що він комуніст, заявив, що його жінка і діти є християнами, та що в його жилах пливє пристінська кров.

Поінформовані кажуть, що це правда, бо батько Люмумби з'їв одного разу на снідання християнського місіонаря.

"Нові Дні" в посмертній згадці: "Др. Олексій Балабас помер", під знимкою написано: "Небіжчик прийшов на цей світ 18 листопада" — і т. д.

Чи прийшов від організованим зв'язком, чи власними стараннями? Чи буде поміщене в "Нових Днях" інтервю з небіжчиком? Чи буде небіжчик обіздити в доповідями?

Вибачлива дружина

— Не знаю, чому ти вийшла за мене заміж. Я не такий молодий, і не гарний?..

— Нічого не школить. Ти і так цілий день сидиш у бюрі.

ДІЙНА КОРОВА

— Кумо! Скільки в день надаюсте від своєї корови молока?

— Десять літрів.

— А скільки продаете?

— П'ятнадцять.

(“Перець”)

Ведлут віборів, то було так:

Католиги си поперли, аби раз у світі мати свого президента і віставили Кенеді напротів евангелістів. А Нікзон ввигів, які готову си біда і віслав Ладжі на Гемтремок, аби перемовив поляків у свій бік. Тоді Кенеді, аби настрашити республіканців, показав у тилевізії Трумені. А тот нагли дав розказ всем масонам, аби поперли Кенеді на скілько си власт.

Так того колотило си аш до самих віборів.

Йден казав, які віграє, а другий тих то-то саме казав за себе. А ек прийшло до розрахунку всіх голосів, то показало си, які віграв — хто? Жиди!

Я воголосував стрейт, бо маю натуру ув каректорі: ек пю, то кажу си дати стрейт і так само воголосую.

Але моя жона, то так всьо за фіранков поміщела, які аж си корба затела і жона не могла си відістати из бутки. Аж закликали міханіка, які і з-поза фіранки живу віпустив.

Бо, видите, так: найперше натегнула шпиндель на Кенеді, бо дуже єї залежіло, аби війшов католиг, а покім перекрутила на Ляджі, бо файній хлон і Гамеріку перед Хрушчовим оборонив. А покім то завернула си до Нікзона, аби і йому шострохи дати. Шпиндель си не подав, але то-то вже не єї вина, які таку машину дурну поставили. Ек накручувала на конгресментів, то дивила си, котрий ліпший, а які сама того не знала, то пустила си на пасблінд і повідкручувала все шпинделі, ек єно си вдало. Від того найважкіша корба си затела, які ледь из того екос ціла війшла.

Але, Богу декувати, екос того всьо си вже скінчило і маймо католига, ек хоціла моя жона. Завше мусит, дивіт си, війти на її, аби навіт у віборах.

Католига то маймо, але ци дадут нам типер, аби нам фану віставали на магістратах у Ден Насоборності, то вже не знати, бо кажут, які Кенеді має полека у фамелії, то вже тут навіт Добрязькийнич не подіє.

А ек нам ше того відберут, то — авс! — пропали смо до решти.

Змін Возула.

"THE FOX"
Editor Edward Kozak
Address: "The Fox"
4921 Larkins
Detroit 10, Michigan
Tel.: VI 2-7476

Річна передплатна \$ 3.00
Піврічна \$ 1.50.

ЩО ГОВОРЯТЬ У ВАРШАВІ

— В Советах так далеко пішла техніка, що за 5 років кожний громадянин матиме свій гелікоптер.

— Навіщо їм стільки гелікоптерів?

— Щоб кожний міг залетіти на час до Москви і зайняти місце в черзі за сірничками.

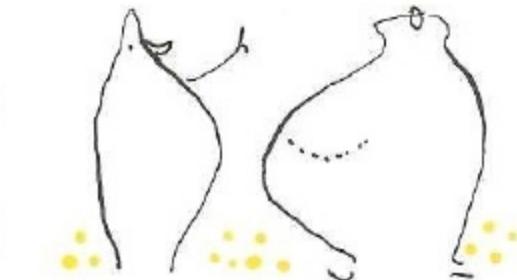

МЕХАНІЗАЦІЯ

— Любой мій — каже жінка — я залюблена в нашім новім авті.

— Так, так! — зідхас чоловік.

— Нині машина випирає людину на кожнім полі.

— Половина з того, що споживаємо, вситарчає, щоб жити.

— Що ж діється з другою половиною.

— З другої живуть лікарі.

В суді

— Що можете сказати на своє оправдання?

— Хіба те, що в школі я мав завжли "дуже добре" з поведінки.

